

BEKÖSZÖNTŐ

2001 tavaszán jelent meg először a Berzsenyi Dániel Gimnázium képzőművészeti albuma, a Phoenix. Az akkori kiadványunkkal meg akartuk mutatni, hogy a matematikában, humán- és természettudományokban, nyelvekben jeleskedő tanulóink a képzőművészet területén is képesek kiemelkedőt alkotni.

Az album beváltotta elképzeléseinket, méltó tükre volt az iskolánkban folyó művészeti nevelésnek, bemutatkozási lehetőséget adott azoknak a tehetséges diákjainknak, akik hivatásuknak választják a képzőművészet, irodalom egy-egy ágát, vagy csak kedvtelésből festenek, írnak.

Az induló kötet sikerén felbátorodva adjuk ki a folytatást. A legnagyobb „gondot” a rendelkezésre álló művek gazdagsága jelenti: nehéz szívvel hagyunk ki területi korlátok miatt számos, megjelésre méltó alkotást.

A Phoenix-II irodalmi alkotásokban a korábbinál gazdagabb gyűjteményt nyújt át az olvasónak, nyilvánosságot biztosítva író- és költő-jelölteknek. Amikor diákjaink iránti nagy büszkeséggel indítjuk útjára e kiadványunkat, nem szabad megfeledkeznünk az alkotó művészek tanárai-ról sem.

A tehetség felfedezéséhez, kibontakoztatásához olyan tanárookra van szükség, akik értő szemmel észreveszik a sokszor esetlenül csetlő-botló tanítványukban a tehetséget, s önzetlenül segítik – sokszor a szabadidejük terhére is – diákjuk kibontakozását. Legyen ez a kiadvány köszönet is munkájukért.

Budapest, 2004 tavaszán

Somogyi László igazgató

MOT DE BIENVENUE

C'est au printemps de 2001 qu'est apparu pour la première fois le PHOENIX, l'album compilant les oeuvres des élèves du lycée Berzsenyi Dániel. Dans cette édition, nous avons voulu mettre en valeur les talents artistiques de nos lycéens en mathématiques, langues, sciences humaines et sciences naturelles.

Cet album est le reflet de la formation en arts offerte à notre lycée, et constitue à la fois le portfolio des élèves désireux de faire carrière dans le domaine des arts, ou simplement pour ceux qui font de l'écriture, de la poésie ou de la peinture par plaisir.

Suite au succès qu'a connu la première édition de cet album, nous avons pris l'initiative de lancer le deuxième volume. L'embarras du choix ayant été notre plus grand problème vu la qualité et variété des oeuvres soumises, nous n'avons pas pu toutes les inclure vu le manque d'espace. Le tome II du PHOENIX offre à ses

lecteurs davantage d'oeuvres littéraires, tout en permettant de mieux faire connaître les créations de futures écrivains ou poètes.

Non sans demeurer fiers de nos lycéens pour leur contribution au volume, nous ne devons pas oublier les professeurs qui, grâce à leur précieuse aide, temps et patience, canalisent et développent le talent qu'ils découvrent chez leurs élèves.

Que cette édition leur soit donc dédiée en guise de remerciement pour leur travail.

Budapest, printemps 2004

László Somogyi directeur

VORWORT

PHOENIX, das Kunstalbum vom Berzsenyi Dániel Gymnasium ist zum ersten Mal im Frühling 2001 erschienen. Mit dieser Versammlung wollten wir zeigen, dass die Schüler, die in Mathematik, in Human- und Naturwissenschaften und in Sprachen gut sind, auch auf dem Gebiet der bildenden Kunst etwas Hervorragendes leisten können.

Das Album hat unsere Vorstellungen völlig verwirklicht. Es hat die künstlerische Erziehung in unserer Schule würdig widerspiegelt, hat solchen talentierten Schülern Vorstellungsmöglichkeit gegeben, die Kunst und Literatur als Beruf haben möchten oder nur aus Vergnügen malen oder schreiben.

Durch den Erfolg des ersten Albums ermutigt geben wir ein zweites heraus. Das grösste „Problem“ ist der Reichtum an zur Verfügung stehenden Werken: es fällt uns sehr schwer, viele erscheinungswürdige Werke aus umfangreichen Gründen auszuwählen.

PHOENIX-II ist noch reicher an literarischen Werken als das erste und gibt den Schriftsteller- und Dichterkandidaten Publizität. Können wir noch so stolz auf unsere Schüler sein, wir dürfen die Lehrer „der schaffenden Künstler“ nicht vergessen.

Um das Talent zu entdecken und zu fördern braucht man Lehrer, die mit Sachkenntnis das Talent in ihren oft ungelassenen Schülern entdecken und ihnen bei der Entfaltung uneigennützig – oft zu Lasten ihrer Freizeit – helfen. Dieses Album soll auch Dank für ihre Arbeit sein.

Budapest, Frühling 2004.

Somogyi László Schuldirektor

INTRODUCTION

It was the spring of 2001 when the fine art album of Berzsenyi Dániel High School, the PHOENIX first came out. With that publication we would have liked to show that our students expert in mathematics, humanities and natural sciences can create significant works of fine arts.

The album fulfilled our conception, it was a fine image of the art education in our school, it gave an opportunity of introduction for those gifted students who chose an area of fine arts or literature as their profession and those who paint or write for pleasure.

We present the continuation, encouraged by the success of the first volume. The biggest problem is the number of the available works: regrettably we must miss out numerous, worthy to be published artwork because of extensional limits.

The PHOENIX-II gives the reader a richer collection of artworks than the former, ensuring publicity for the would-be writers and poets.

While we launch our publication on its way, we should not forget about the artists' teachers. For the discovery and unfolding of abilities it is the teachers who recognise the talent in their students and help them altruistically – sometimes in their freetime – to develop their talents. Let this publication be an acknowledgement for their work.

Spring 2004, Budapest

Somogyi László Principal

INTRODUZIONE

Nella primavera del 2001 uscì per la prima volta il PHOENIX, l'album di arti figurative del liceo Berzsenyi Dániel. Con quella prima edizione avevamo l'intenzione di far vedere che i nostri alunni avevano raggiunto un livello alto in questo campo oltre ai risultati eccellenti in matematica, in lettere ed in scienze naturali.

L'album è diventato un degno specchio dell'educazione artistica che si svolge nella nostra scuola. Ha dato la possibilità di presentarsi a quegli alunni che si sentono portati per le arti figurative, per la letteratura oppure dipingono e scrivono soltanto per passione.

Avendo visto il successo del primo volume, abbiamo pensato di far uscire uno secondo. La più grande difficoltà l'abbiamo avuta nel scegliere tra i tantissimi capolavori che ci sono stati consegnati: purtroppo però abbiamo un numero limitato di opere che possono essere pubblicate.

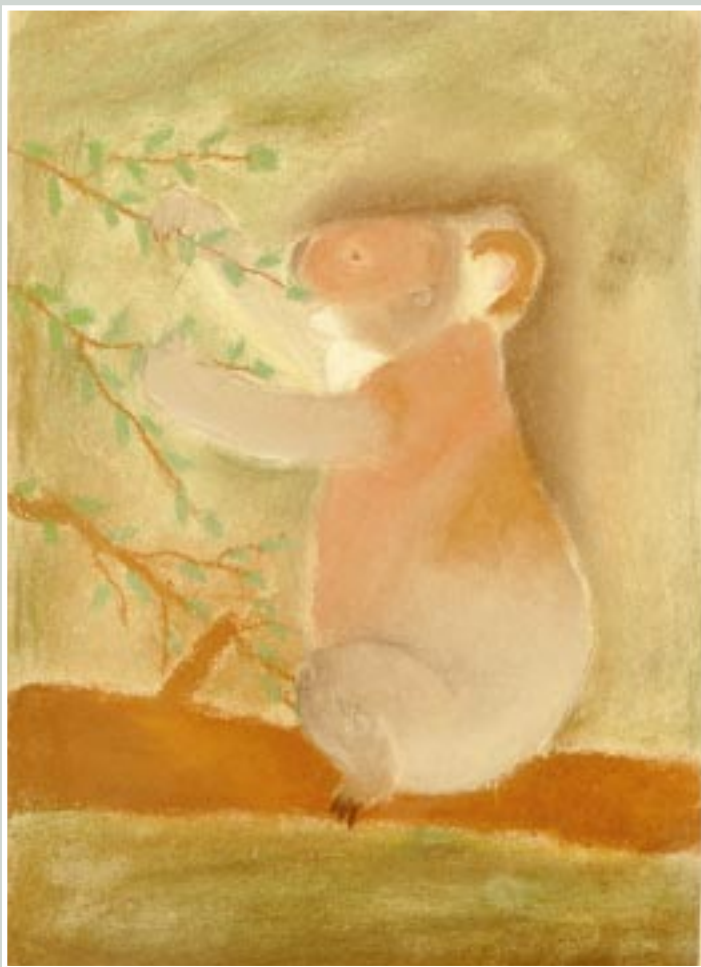
Il PHOENIX II è più ricco in opere letterarie della prima raccolta. Facendo uscire questo secondo album, siamo molto fieri dei nostri alunni, ma non possiamo dimenticare nemmeno dei loro professori, i quali hanno avuto un grandissimo ruolo nella scoperta e nell'educazione di questi prodigi.

Senza il loro aiuto e il loro lavoro ciò non sarebbe stato possibile. Che l'album sia un ringraziamento per i loro sacrifici.

Budapest, nella primavera di 2004

Somogyi László presidente

KORONDI BRÚNÓ

DONÁTH ÁRON

URBIN ÁGNES

URBIN ÁGNES

VARGA ESZTER

URBIN ÁGNES

ILLYÉS GYULA ILLUSZTRÁCIÓK

FATÉR ANNA

RÁTONYI DÁVID

HOSSZÚ SZABOLCS:

Száz év magány

Vándoroltunk szenvedélyek
Hazug óceánján,
S idilli bárkáján
A végtelennek,
Láttuk fel nem ébredt
Álmodó valónkat.

Vándoroltunk évek,
Évszázadok csalóka
Tengerén,
És ő, te és én,
Mindahányan
Egyé lettünk a
Közös óra
Szívdobbantó ütésénél.

Vándoroltunk tova,
És vándoroltunk el,
De te végre
Lepledet leplezted:
Intett öntudatlan,
Bölcs kezed:
Zátonyra futottál,
S vitorlád csókra vár.

És én vártam ezt,
Vártalak, mint fényét
Vesztő csillag, ki nem
Keres hazug utat vétkes,
Érdes égbolt kies vidékein.

És én látlak,
Mint megbocsátó apa
Fia bűnét szánja,
S inti vétkét,
S új életét
Igaz utak útjára.

Száz év magány,
S te oly mélyen aludtál!
Álmodtál talán szépet,
Hogy való,
S nem csak illúzió
Minden, mit átélsz,
S hogy mindig
Új vizekre térsz,
De átkos mókuskereked,
Mi rabolt éveket:
Százat.

Ébredj hát!

ARANY JÁNOS BALLADA ILLUSZTRÁCIÓK

HOHNER KATALIN

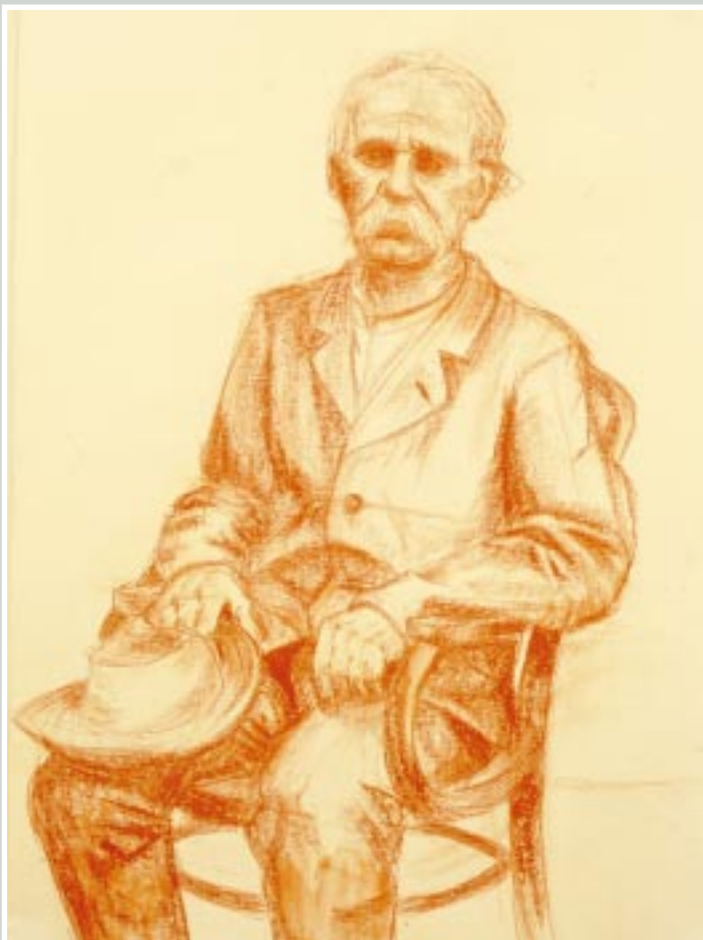

PINTÉR CSILLA

SURÁNYI KINGA

ARANY JÁNOS BALLADA ILLUSZTRÁCIÓK

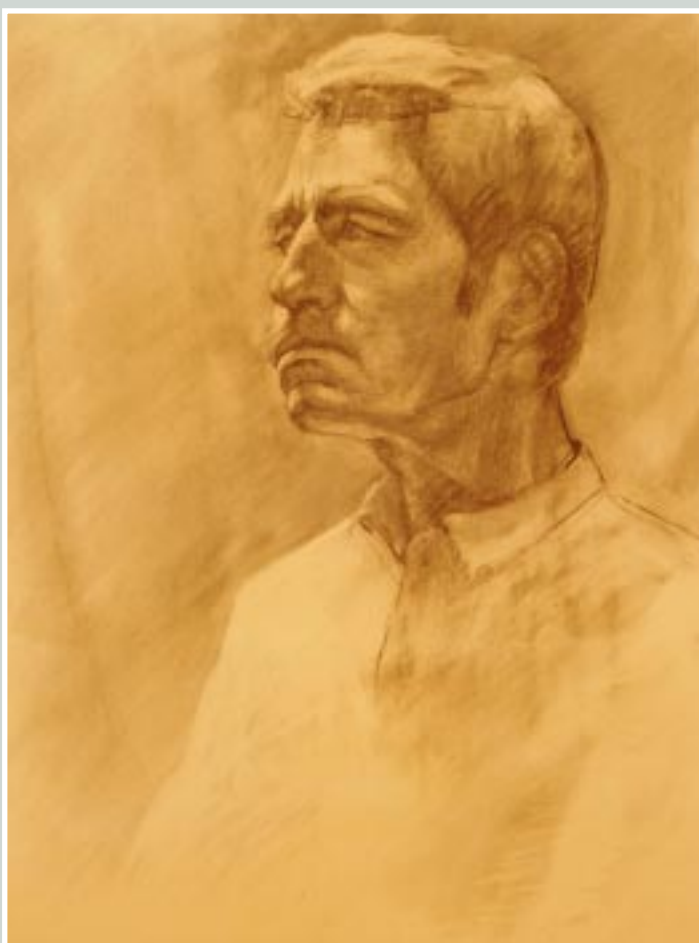
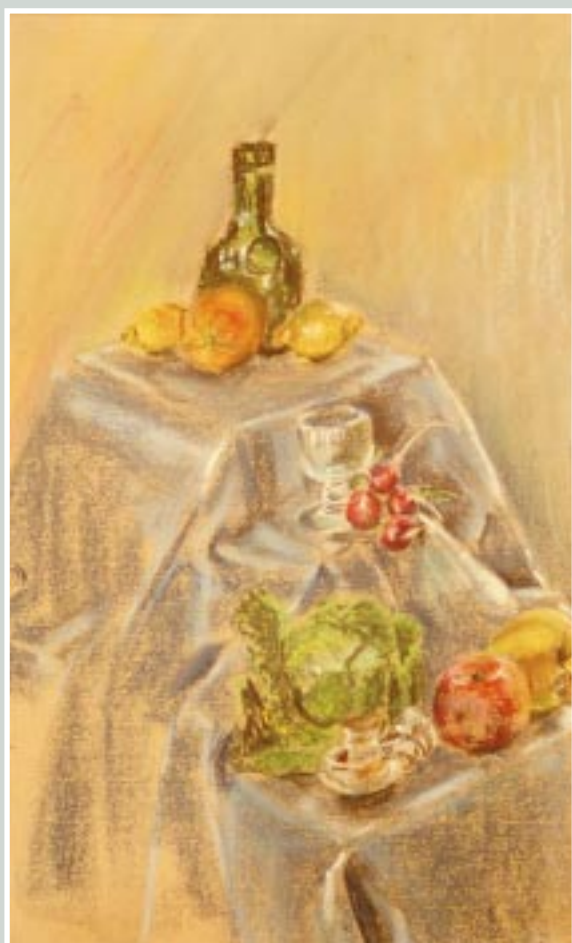

RÁTONYI DÁVID

HOHNER KATALIN

HOHNER KATALIN

MAGDALÉNA OSTROWSKA

RICHARD DEHMEL

Manche Nacht

Wenn die Felder sich ferdunkeln,
fühl' ich, mein Auge wird heller;
schon versucht ein Stern zu funkeln,
und die Grillen wispern schneller.

Jeder Laut wird bilderreicher,
das Gewohnte sonderbarer,
hinterm Wald der Himmel bleicher,
jeder Wipfel hebt sich klarer.

Und du merkst es nicht im
Schreiten,
wie das Licht verhundertfältigt
sich entringt den Dunkelheiten.
Plötzlich stehst du überwältigt.

Néhány éjjel

Ha a földek elkomorodnak,
érzem, szememet fény tölti el.
Már próbál csillogni egy csillag,
és a tücsök jobban ciripel.

Láthatóvá válik minden hang;
a megszokottban sok furcsa kép.
Az erdő mögött az ég sápad;
a lombok fényben mállanak szét.

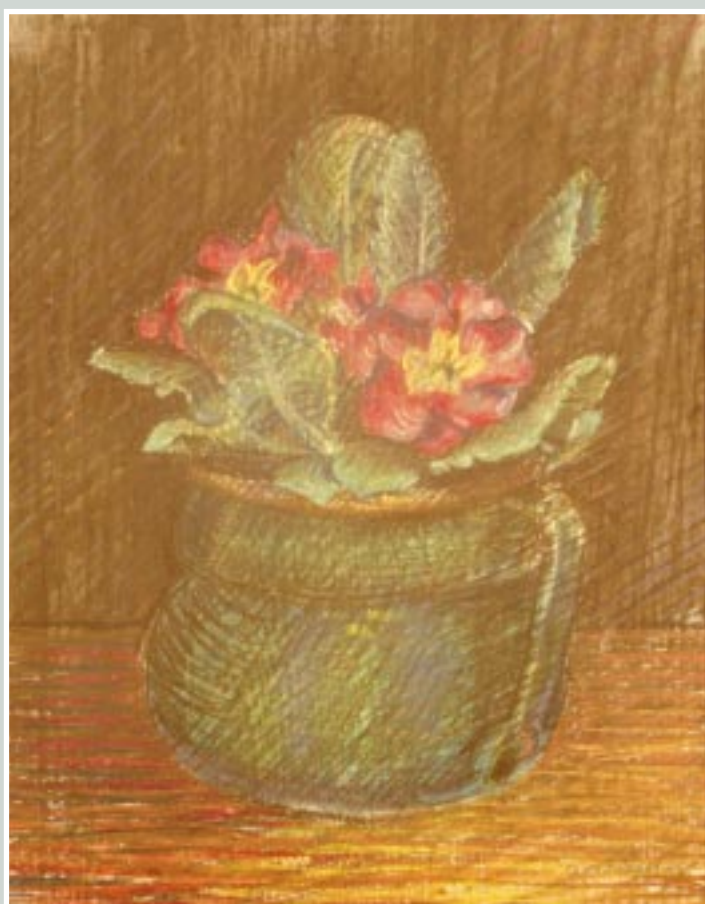
Így haladva nem figyelsz arra,
milyen nyughatatlan ez a nász:
a ráncos fény és sötét harca -
egyszerűen lenyűgözve állsz.

fordította:
Mátéh Magdolna

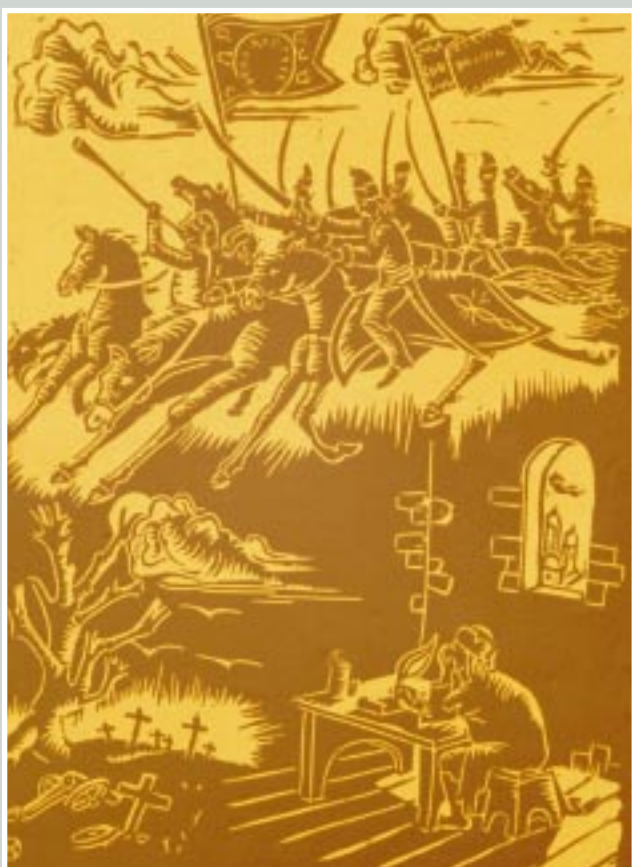
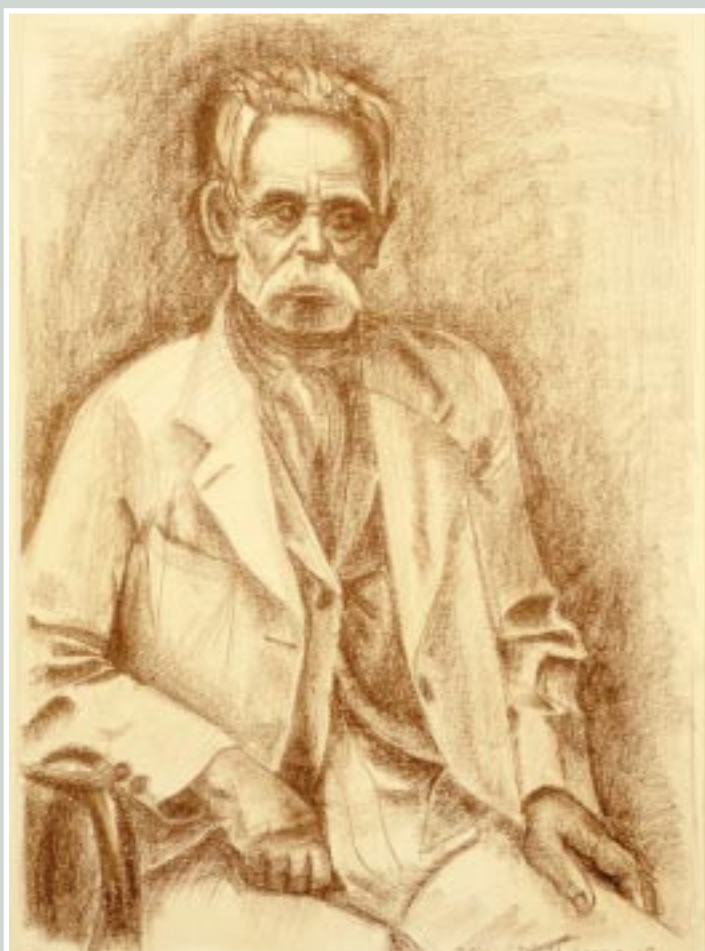

KORONDI BRÚNÓ

HOHNER KATALIN

RÁTONYI DÁVID

VARGA ESZTER

HOSSZÚ SZABOLCS:

Eszmélés

Átölelt az álmatlanság,
 a nagy fekete özvegy,
 karja erős, kín-szilárdság,
 harcunk ma újra lángol.
 Érzem, csendben fordul az óra...
 Fejemben feszít a távol,
 ágyam bár befogad, pihe és puha,
 lényege, oh mily szép: öntudatlan,
 mintha szánna, úgy fed el a paplan,
 és eltűr a párna.
 Érzem, némán fordul az óra...
 Fejemet feszíti a távol,
 jónéhány mérföld, messzeség,
 a térüres lég, a gyilkos tudat:
 az öntudatlan gondolat, mely
 téged tik-tak körbejár.
 Érzem, ismét fordult az óra...
 Fejemben él, s alkot a távol,
 látom, ahogy alszol, ébredsz,
 s újabb álom ébred benned,
 hogy gályára szánod szépséged
 ösztönét, s én nem vagyok ott
 megkérdezni: „Miért? Miért?”

És uralkodsz már rajtam újra,
 nem tűnik fel, ha fordul
 az óra, mert szép vagy és üde, és
 illatod kábít, a gondolat fürge,
 te pedig pompás, emberfeletti ember,
 és én, és te, és mi,
 és fonódik két kar, szeretnék
 szeretni, és holnap újra, újra
 feledni, és jár és rohan az óra...

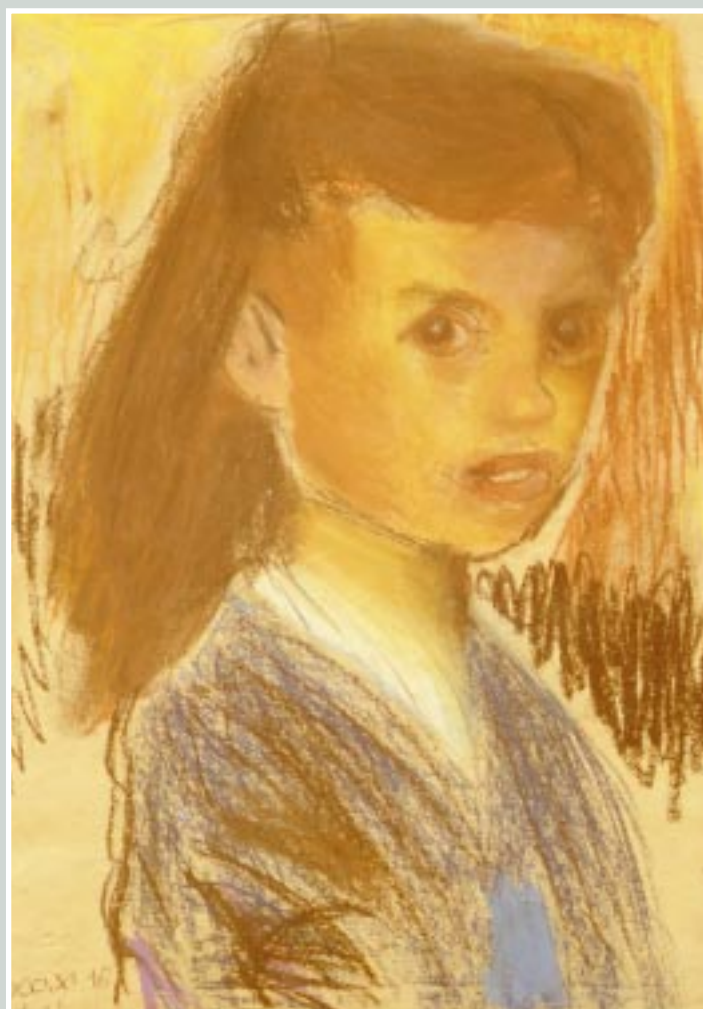
...De hirtelen... hirtelen
 csillan a csend, és
 közelre ér a távol...

Eszmélek:
 Nem vagy itt.
 Elalszom.

HOHNER KATALIN

URBIN ÁGNES

URBIN ÁGNES

BODOGÁN TÍMEA

ORBÁN ELŐD

DUBALÁR ALEXEJ

**Az agyamban kialudt a nyüzsgő élet,
Elhamvadtak fürge gondolataim;
Nincsen már semmilyen tűz, ami megéget –
Csak a por régi vágyaim romjain.**

**Nem érzem a vérem, mi mozgásban tartott,
Csak a fáradságot, mely bekebelez;
Elveszítettem már minden akaratot,
S szemeimre rontott egy sötét lemez.**

**Most úgy aludnék egy hosszú téli álmot,
És majd fölkelnék valamikor máskor,
Mert én úgy unom már ezt a rút világot;
Az egészből mindössze Te hiányzol.**

DUBALÁR ALEXEJ

**Még sehol se tartunk – nem vagyunk még;
Szinte idegenként állok előtted.
Vágyaimnak szent vize még csak jég,
S olvasztani nem merem: félek tőled.**

**Félek, rettegek a mosolyodtól,
Félek attól, hogy van még mitől félnem,
És félek már a puszta létedtől,
Mert léted a legszebb az életemben.**

RÁTONYI DÁVID

BODOGÁN TÍMEA

DUBALÁR ALEXEJ

Démonok

Távoli álmok, akár az égen a csillagok,
Mégis valami belső lüktetés reményt ad,
Mert keserű világomban célt, és utat látok,
Amely egy szép és nyugodt jövő felé mutat.

Sötét árnyak testei állják ezt az utamat;
Rossz világot hivatottak ültetni belém,
Uralni akarnak mind –kívánják a hatalmat,
S rémisztő dögkeselyűként suhannak felém.

Küzdök ellenük, de erősek és sokan vannak;
Tenyerembe fektetem, elrejttem az arcom,
S eközben fönt az éhes szájak húsát kívánnak;
Én meg félek, hogy elveszíthetem a harcom.

SURÁNYI KINGA

SURÁNYI KINGA

DUBALÁR ALEXEJ

Higgyél nekem

Higgyél a varázsban,
Higgyél nekem,
Higgyél a halálban,
Higgyél szerelmem!

Higgyél az igaz szerelemben,
Higgyél nekem,
És higgy a hitetlenben,
Higgyél szerelmem!

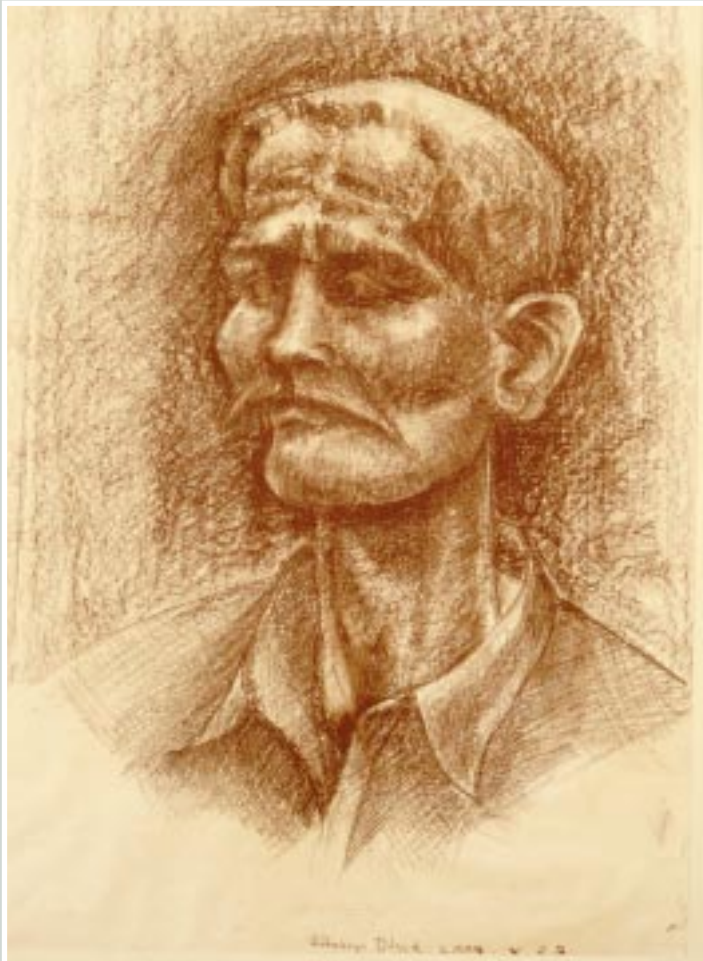
Hidd, hogy fontos vagy,
Hidd, hogy kellesz nekem,
Hidd: ki mondja el nem hagy,
Higgyél ebben szerelmem!

Hidd, hogy mindez a tiszta igazság,
Hidd, hogy Te vagy az egyetlen,
Hidd: miénk a mennyország,
Hidd el nekem szerelmem!

Hidd, hogy becsukott szemmel
Mindent elhíhatsz nekem,
Hidd, hogy örök szerelemmel
Követni foglak szerelmem!

Hidd a sok szép szavamat,
Hidd el mindet nekem,
Hidd el az összes hazugságomat,
Hidd el, hidd el szerelmem!

RÁTONYI DÁVID

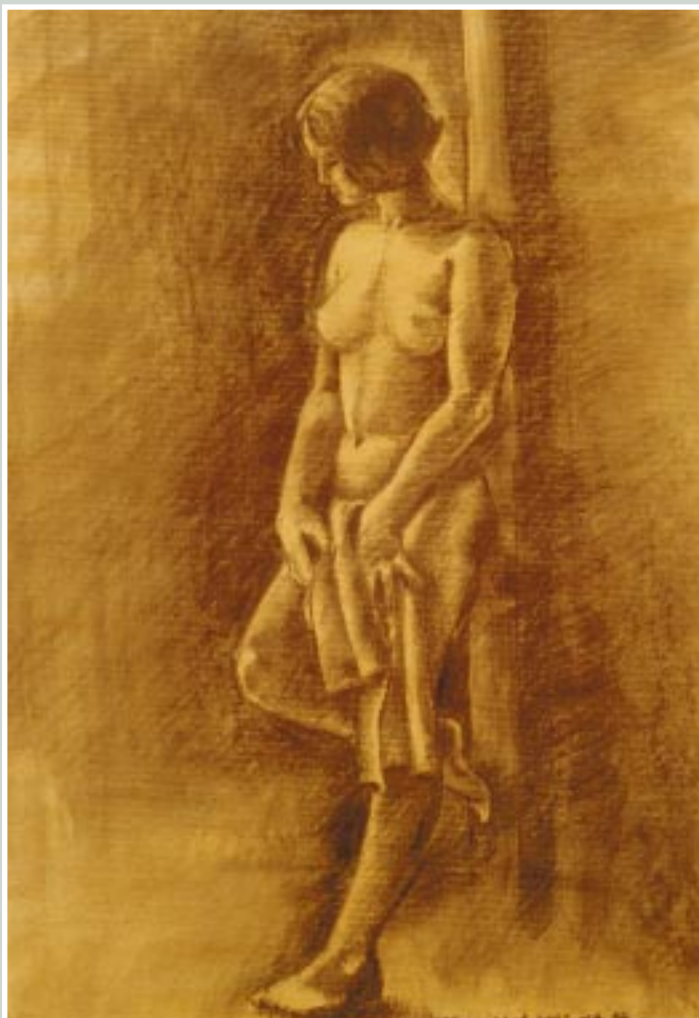
DUBALÁR ALEXEJ

Tűz mellett

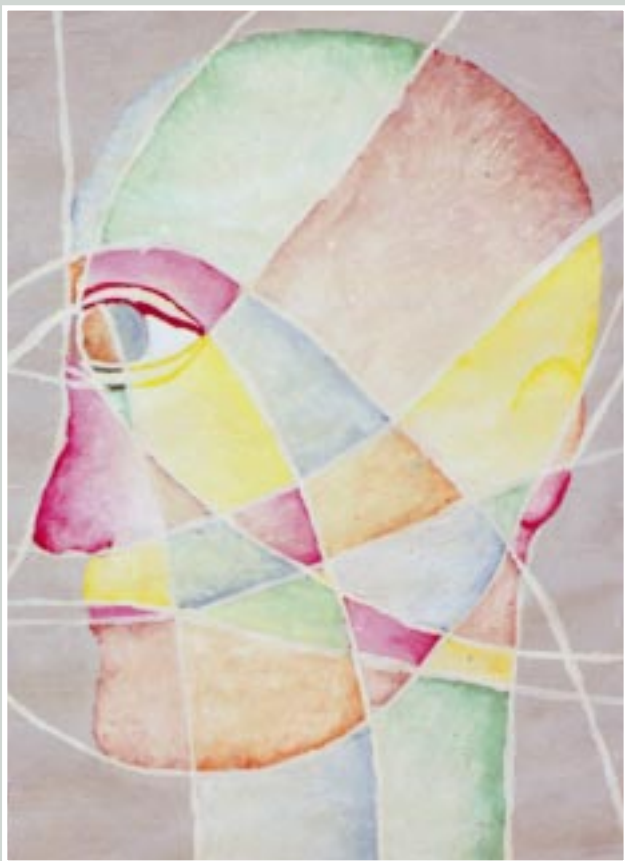
Régi legszebb dolgok a tűzben.
Szép volt, de most kicsit nevetséges;
Ki tudja, talán a jövőben
Már felidézni sem leszek képes.

Elhalványulnak a szép álmok,
Úgy mintha sosem léteztek volna.
S ím' már teljesen másra vágyok:
Másik érzésre, másik világra.

A múlt pedig csak elég, elszáll,
Eltűnik egy fájdalmas perc alatt –
Ha valami haldoklik, az fáj,
De ha már meghalt – csak az űr marad.

BERÉNYI MÁRTA

DUBALÁR ALEXEJ

Vége

Egy embertelen rengetegbe
Pottyant bele bűnös lelkem,
Itt véget ért az életem,
Már vár reám a halál perce.

Már vár reám egy pillanat,
Egy momentum, egy semmiség –
A gyertyám lassacskán leég,
S megemésztődik a tudat.

Megértettem, hogy mi is voltam,
Minek éltem, mit reméltem,
Miket láttam, mit akartam,
Mit éreztem – minek voltam.

S a fölismerés kincsei
Most sötét hamuvá válnak,
Sötét füsttel messze szállnak,
S velük életem percei.

Velük mind a keserűség,
Mely pestisként kebelezett be,
S egész életem hitvány műve
Most lángol s örökre elég.

BERÉNYI MÁRTA

LÁZÁR EVELYN

Várj rám...

Meleg őszi délután van. Hullanak a levelek, kellemes szellő játszik velük és átölel mindent.

A Park nyugalmat áraszt. Nem is érzékeltem volna a pillanat gúnyos tökéletességét úgy, mint a legtöbb ember, ki elsiet az élet mellett. De megláttam, így hát megálltam. A pillanat megfogott a jókedv elhagyott. Egyszerű gondolataimat elűzte a kíváncsiság.

Ott áll türelmetlenül. Vajon kire várhat, aki miatt ennyire izgatott? Biztos, valami számára fontosat szeretne mondani neki. Nem igazán értem talán azt várja, hogy így majd megoldódik a problémája?! Bár ebbe valószínű, hogy bele sem gondol. Jobb is így, nehéz úgy az élet, ha az ember felfogja, hogy egyedül van. Hogy van akire számíthatsz vagy megbízol benne, ugyan már! Te sem gondolkozol más ember életén! Remélem, téves e gondolat és létezik önzetlen szeretet.

Már itt is van, odasiet hozzá és átöleli. Ő nem szól még mindig semmit, mozdulatlanul áll.

Ezt az elutasító mozdulatlan, mozdulatot már csak távolról láttam, de még a szél elhoz hozzám pár szőfoslányt. Persze pár percet várnom kellett míg egymáshoz szóltak. Hiába várt olyan türelmetlenül, mégsem tudott semmit se szólani.

Szemébe néz, még mindig közel van hozzá, „bocsáss meg”.

Nem is akarok tovább életük részese lenni. Bebizonyosodott nem értik meg egymást, de ők nem érzik ennek a súlyát, hisz elvakítja őket egy téves érzés.

Tovább haladok, a szemem könnyesedni kezd. Nem látom a világot már, csak szálnalmas gondolataim maradtak. Érzem, hogy összeomlik bennem minden, ami még akkor állt, mikor a világ nekem is szép volt és álmokképszerűen téves. Hibáztak, mégis én vagyok egyedül. Nem vagyok más, szenvedek, ezért hibáztatok és nem tudom sem megérteni sem elfogadni, hogy ő jobb nálam.

Lépteim a Duna-partra vittek le. Még szerencse, hogy megnyugtatóképp az ember szebbnek látja a szépet.

A víz halk morajjal folyik medrében, a partra több száz vízcsepp esik. Mégsem tűnik fel, hogy hiányozna, a víz folyik tovább nélkülük is.

Akár vízcsepp is lehetnék, észrevétlen ha élek és az is ha már nem létezem.

Hidd el, igazam van, de felejtse el! Csak fuss neki még egyszer, ha lecsúszol, nem mindegy, legalább értelme lesz az életednek, mire megúnnád vége lesz.

Kell, hogy úgy érzed melletted állnak, nem is baj, ha nem értesz meg vagy úgy érzed, neked nehezebb! Csak annyit kérek tőled, hogy hallgass végig, én várni fogok rád egy Parkban.

BERÉNYI MÁRTA

MISZLIVETZ SÁRA

Vakablak

Szabadság Élet

Szerelem Halál

Egy olyan szabadság, amiben vakon mászkál az ember, mert nem tudja megmondani, mi lesz holnap, csak bizakodik

Olyan szabadság, ami nem szabadság attól, hogy az ember szinte vakon keres kiutat. Tapogatózik, amerre csak bír. De lehet, hogy ennél jobb a fogság is – a börtön –, mert az embernek kitisztul ez elméje, olyannyira tisztán lát mindent, hogy attól elkábul. Ez örjítő. Tudja, hogy mit kellett volna jobban csinálnia és amikor hirtelen kikerül a friss levegőre, elméje megint zavarossá válik, hisz annyi a lehetőség, hogy nem győzi feldolgozni.

Börtön után mindenki új életet akar kezdeni.

Aki szerencsés, annak könnyen megy.

Aki tudja, hogy merre ne menjen, az már valami konkrétumot már ad a tudatának, de ezzel már akkor szelektál, amikor még korai.

Azért van a szabadulásnak hátránya, hogy érezzük a fontosságát s ez a büntetés. Meg az, hogy nem érezhetjük annyira édesnek az első percekét, mint ahogy azt tehetnénk, mert az elkápráztatottságtól elvakulunk és nem tudunk ez ellen semmit tenni. Ez főképp igaz Benignire, aki vélhetően megtalálja élete párját már az első alkalommal. Betévedt egy magányosan álló házba. De ő se tudja, hogy mi lesz másnap, csak magának bizonygatja, hogy tudja. Túl jóhiszemű és jószívú az emberekkel, többek közt ezért is volt alkalmas a vakablak egyik verziójának megjelenítésére.

Mert mindannyian elvakulunk, csak másképp. Valaki egyedül vág neki az útnak, mert az a célszerű, van, aki egész népével.

Nem mindannyian mernek vagy tudnak nekivágni a jövőnek.

Belefogni...

Elkezdeni egy merőben más, vagy csak

mások szerint más és megújult jövőt.

Nem haladtak semmit előre.

Gondolataik nem értek meg.

A vakság egy átmeneti, kába állapot. Egy ember fejlődéstörténetének vagy evolúciójának tarthatnánk a kijózanodási folyamatot. Ami szép, az a bizonytalanság, ami azért szép, mert szabad.